

Izhaja vsak torek in soboto ob 4 uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

„Sestra“ Fumagalli — liberalna lažiredovnica!

Posebna izdaja »Corriere d'Italia« opisuje slučaj lažiredovnice Fumagalli v Milanu ter konča s klicom: Abbasso i fabbricatori dello scandalo! — Doli z izmišljevalci škandalov! Iz »Corriere«, ki v tem oziru res predstavlja mišljenje vseh poštenih ljudi v Italiji posnamemo:

Fumagalli je rojena 1848 v Cassano d'Adda, je imela že dva moža in drugi njen mož je bil petnajst let zaprt. Njen brat Jožef je bebec.

Lažiredovnica se je v prvič pojavila leta 1890 v Turinu. Že 20. septembra 1890 jo je cerkvena oblast desavuirala! Dotični dokument je od 20. septembra 1890, podpisan od nadškofovega tajnika Can. Angelo Maria Montegazza. V dokumentu se opozori župnik, v katerega okrožju je Fumagalli otvorila svoj dekliški zavod, da nadškof-kardinal tega zavoda ni priznal in da naj se župnik z njo ne peča. V tem aktu imenuje tajnik lažiredovnico — gospo, »signora«, in ne sestro.

12. februarja 1891 izrazi nadškofovska kurija v Turinu v dopisu na kvestorja slednjemu željo, naj se institut Fumagalli zatvori.

30. junija 1891 piše kapitularni vikar turinski — kardinal Alimonda je bil takrat umrl — v Rim, kamor se je bila Fumagalli pritožila proti turinski cerkveni oblasti, da je Fumagalli lažiredovnica in po krivici imenuje svoj zavod »Istituto delle Suore dela Consolata«.

31. decembra 1891 prepove nov kardinal turinski, Riccardi, vsakemu duhovniku maševati v kapeli zavoda Fumagalli ter izvrševati katerokoli bogoslužno dejanje.

1. februarja 1892 poroča kardinal v Rim, da je Fumagalli kanonika Gazelli in Nasi — na katera se je v svoji pritožbi na papežovo kurijo sklicevala — prevarala, da sta se podpisala pod njene nabiralne pole za institut.

13. januarja 1893, torej nekoliko pred gori navedenim dokumentom, je kardinal turinski Fumagalli prepovedal nositi redovniško obleko, ko se je na-

tančno dognala žalostna zgodovina njene perversne mladosti in njenih laži. Julija 1893 je nadškofijska kurija v Turinu končno lažiredovnico izročilo državnemu pravniku, naperivši proti njej tožbo zaradi krivičnega prilaščevanja. Tedaj pa so vsi liberalni listi — »Provincia di Mantova« — »Gazzetta del Popolo« itd. — lažiredovnico branili! Pisali so, da je Fumagalli žrtev kardinalovih intrig in klerikalne infemije! (Glej »Provincia di Mantova« 11. julija 1893 in »Gazzetta del Popolo« 11. julija 1893) — Prvi list jo je imenoval »una buona monaca tutta ascetica e fervente per Dio« — dobra redovnica, vsa ascetična in goreča za Boga! Sodišče je lažiredovnico oprostilo utemeljujoč to s tem, da je Fumagalli neizobražena kmetica, tako slabo vzgojena, da niti med dobrim in slabim ne ve razločevati.

Ker torej posvetna oblast proti lažiredovnici ničesar ni hotela ukreniti, je nadškof-kardinal lažiredovnici prepovedal pristopiti k obhajilni mizi sprejet svete zakramenta. Liberalni listi so kar divjali in napadali kardinala.

Leta 1894 je šla Fumagalli v Rim. Nadela si je redovniško obleko, liberalci pa so jo tudi v Rimu slavili kot žrtev klerikalizma. Dajali so ji denar, ona pa je ustanovila deški zavod. Otroci so podnevu morali beračiti, v zavodu pa so jedli polento in bili vsaki dan tepeni. Rimski kardinal-vikar je takoj, ko je prišla v Rim, opozoril nanjo policijo. Ker vse ni nič pomagalo, je kardinal-vikar sestavil 3. decembra 1895 poročilo na komisarja. (Rapporto al Commisario Manfroni, ispetore di Borgo). Kardinal opiše njeno škandalozno življenje in kako izrablja dečke. Naznani tudi, da ji je kardinal turinski prepovedal nositi redovniško obleko. Prosi, naj se postavi pred sodišče! Nato jo je policija iz Rima izgnala. Prišla je v Milan. Duhovščina je proti predrzni in prevzetni babnici tudi tu začela neizprosni boj, dasi so jo liberalci ščitili. Komaj je prišla v Milan, jo je generalni vikar mons. Mantegazza javno proskribiral. »Njegova eminenca, kardinal je odredil, da se gospej Fumagalli in tovarišicam, ki so z njo v zvezi, ne smejo po cerkvah deliti sveti zakramenti, kadar pristopijo k njim v

redovniški obleki, katere nimajo pravico nositi« — tako beremo doslovno v dotični listini.

Nato se je Fumagalli pod patronanco policije potikala po celi Italiji. Konečno je turinski kardinal lastnoročno nesramno babnico vsem dijecebam italijanskim opisal kot goljufko, katere naj se varujejo vsi katoličani in duhovniki, da jih s svoje lažipobožnostjo ne prevara. Ta dokument je od 13. aprila 1898 — podpisan je sam Augustinus Richelmy Archiepiscopus Taurinensis.

Naposled ustanovi Fumagalli l. 1900 dekliški zavod v Viale di Monza v Milanu. Takoj jo je kardinal Ferrari naznanil policijskemu ravnatelju, kvestorju. Dne 5. junija 1905 je izkušala lažiredovnica prevariti kurjo s tem, da je obljubila poboljšati se in prosila, naj se vrše v njenem zavodu 10-dnevne eksercicije. Tc se je zgodilo, toda že 20. julija 1905 je kardinal prepovedal vsem duhovnikom, da ne smejo prestopiti praga zavoda v svrhu eksercicij, ker lažiredovnica vključ vsemu opominu noče sleči redovniške halje in ker so se o njenem zavodu izvedele grde stvari. Konečno je l. 1906 duhovnik Goldangelo naznanil več grdobij kvestorju. Ta se zato ni zmenil! Goldangelo je nato v prodajalnici bratov Verner v Milanu lažiredovnico z drugimi njenimi tovarišicami, ko je prišla nekaj nakupovat, nalašč grdo razžalil z namenom, da bi ga tožile in bi jih on potem razkrinkal. Lažiredovnice pa so ponižno sklonile glavo rekle: Hvaljen bodi Jezus Kristus! in odšle iz trgovine!

8. julija l. 1905 je milanska kvestura, policija, dovolila s posebnim dekretom lažiredovnici, da sme prosjačiti! Avtorizirala je njen zavod! Nikoli ni noben duhovnik prestopil praga zavoda Fumagalli in kar trdijo o dveh duhovnikih, Don Longo in don Rivo, je dozdaj samo govorica, a dokazano prav ničesar ni. Don Longo sploh ni več v Italiji, ampak se mudi že dalj časa v Ameriki. To je resnica, poročana od čisto nesumnjivega vira.

»Slov.«

klico, jo dvigne na rame ter odhiti z njo po jarkih in globelih.

Angelika je presumljivo zakričala in vpila na pomoč, kar se je dalo. V obupnosti si je pulila lase iz glave, pa tudi roparju jih je ruvala. Ali ta je vendar ni izpustil.

Lovre je kar osupnil strahu, po tem pa pogumno skočil za roparjem, dvignil grčavo palico ter strašno zakričal:

»Stoj, hudobnež! Fusti jo hitro, ali boš mrtev!«

Ko zapazi Kanjačo, da ga zasledujejo, izpusti Angeliko na tla, potegne samokres in ga izstrelil proti Lovretu, ali ni ga zadel. Ker ni imel časa zopet nabiti ga, ko je bil Lovro že za njim, tedaj potegne nož. Ali srečnega Lovreta niti to ni splašilo. Zavihti kol in trešči roparja tako krepko po roki, da se mu je zlomila in mu je nož odpadel. Na to ga počel še po glavi in po nogah. Ropar omahne in se zruši skoro brez zavesti na tla, težko sopeč prosi, naj mu oni pusti življenje.

Lovre je vedel, da mu sovražnik ne more več škodovati. Pusti ga in po-

Dopisi.

Z Bovškega. — Tudi ob času »kislih kumar« se marsikaj zgodi, kar utegne zanimati širšo javnost. — Naš prijazen Bovec je zadela velika nesreča, ali bolje rečeno: naši liberalci pretakajo grenke solze vsled odhoda svojega vzor-moža, zdravnika dr. Kraigher-ja, in po vsej pravici, saj je bil zagrizen liberallec in posebe zaupnik »narodno napredne stranke«. Imel je v glavi in na jeziku toliko pristnega liberalizma, da je njegov sodrug, znani »mladič«, prava ničla v domnevanju in izvajanju laži — liberalne politike. Doznali smo, da nas bo v kratkem zapustil naš c. kr. poštar Ambrožič. Bil je vnet Slovenec, postrežljiv uradnik in prijazen človek. Zato je bil občespoštovan in nam ostane v dobrem spominu.

Vključ temu, da so pred kratkem osnovali samostojno ljudsko šolo na Plužnem, vključ temu, da so ravnokar dozidali dve novi šoli, eno v Čez-Soči, vendar govorijo, da nameravajo ustanoviti v Bovecu namesto sedanje štiri- kar petrazrednico. Čemu taka potrata? Ali morda zato, da dobi neki gospod, ki je zelo vnet za lastni žep, nekoliko več svetlih kronic? — Pričakovati je, da c. kr. okrajni šolski svet ne bo brez potrebe znova obremenil naših ubogih davkoplačevalcev.

Potovalna šola v Bavšici je sicer zelo potrebna, vendar se je bati, da bo prav težko dosegla svoj namen, kajti po zimi je večkrat nemogoče gaziti po globokem snegu, poleti pa je prav malo ljudi doma, ker so skoro vsi na pristan-jah in planinah.

V Soči in v Trenti vladajo prav žalostne gmotne razmere, tako da ni več mogoče obstati. Dan za dnevom se izseljujejo ne samo posamezniki, ampak tudi cele družine na Nemško in celo v daljno Ameriko, da si prislužijo potrebnega kruha. — C. kr. okrajnemu glavarstvu v Tolminu je treba priznati veliko skrb za našega kmeta — trpina. Zato stalno pričakujemo, da se po njegovem prizase po njegovem prizadevanju vendar enkrat izvršijo velike električne naprave v Soči in v Trenti, ker v tem slučaju bi imeli naši ljudje dovolj zaslužka doma,

hiti k Angeliki, ki je vsa blede trepetala za njegovo življenje, da je jedva dihala. Ker je bil svet onde viseč in strm, prime za roko ter jo pelje pod skalnim zavesjem (štrlino) k njeni koči.

Dobra poštena Angelika je bila več dni bolna radi prebitega strahu; posebno še ker se je bala, da se bo divji Kanjačo maščeval.

Ta se je bil zavedel, ter škripal s zobmi in se vlekel z razbito roko in omahujoč spet v gozd. Ker je poznal kraj, je rinil skozi grmovje in na nekem malem posestvu je dobil podkupljivega ranocelnika, ki ga je vzel za dobro plačo skrivaj v hišo; in še prej kot v dveh mesecih mu je ozdravil bolno roko in druge bolečine. Ko je bil okreval, je mislil na maščevanje; posebno pa, je sklenil, da hoče Angeliko vsekako oropati.

Mladenka ni čula nikjer nič več o njem ne dobrega, ne slabega; menila je, da je mrtev, ali pa, da je pobegnil v ptuje kraje. In tako se je polagoma izgubil strah, da bo imel prejšnji naključek slabe posledice.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Gorska junakinja.

(Prof. K. Skotti.)

(Dalje.)

Lovre je hotel pri teh besedah v prvi jezi kar planiti nad njiju ter kazniti oba; ali vendar se je pomiril, da bo čnl, kaj poreče devojka.

Ta je bila vsa vznemirjena že pri prvih roparjevih besedah. Očitala si je skrivaj, da mu je s svojim vedenjem nekako dajala pogum za ta korak. Menila je, da je zaradi svoje nepaznosti sama kriva njegove drznosti. Obžalovala je to ter prosila Boga v globini mladinskega srca naj jej pomaga, da zopet popravi svoj pregrešek. Ko je bil pa Kanjačo zvršil, ostrmela je, zardela kot žive žerjavica. Ali mahoma misli ter mu odgovori dostojno:

»Gospod! Vaš govor me je zelo osupnil. Dozdaj nisem nikdar opazila vašega mišljenja, ko bi ga bila spoznala in opazila, ne bila bi prišla nikdar sama k studentu in tudi v družbi drugih bi ne bila ostala pri vas. Vedite, da ne

oddam nikdar svoje roke brez vednosti staršev, in se ogibam celo pridnega mladenciča, ker je oče nasproten. Komu drugemu pa nikoli ne podam svoje roke. Dasi ste bogati in plemeniti v domovini, moje srce ne hrepeni po tem. Naš kostanj mi je okusnejši in ljubši, nego vaše izbrane jedi vaše mize, in to platno — delo mojih rok — mi ugaja veliko bolj, nego vsak lišp in nakit. — Za to, gospod ne govorite nobene besede več o tem, niti v šali niti za resno, in če pojedete od tod, hodite po pravi poti, da pridete kdaj v nebesa«.

Ta hladni odgovor je zelo pomiril Lovreta. Izpoznal je iz tega tudi, da bi se Angelika ne branila biti njegova gospodinja, in da hoče biti le njegova — samo, da oče dovoli.

Zahvalil je Boga, da se je prej premagal in ni planil med njiju v svoji jezi. »Bog me je namignil, naj prej poslušam ker me je hotel odvrniti od slabega dejanja«.

Razbojnik je bil zelo razsrjen radi mrzlega odgovora dekletovega. Ozre se okrog in ko ne vidi nikogar, popade de-

in tako bi hitro ponehalo v vsakem oziru obžalovanja vredno izseljenje.

Naše učiteljstvo je bilo do zadnjega časa glavni stebel razdirajoče liberalne politike. Radi tega smo prav veseli, da odide iz Bovca znani Kaus, ki je grozen nasprotnik „klerikalnega zmaja“ in v zadnjem času izboren pravdar. Enaka usoda čaka učitelja iz Loga. Naj le gresta, saj potrebujemo boljše vzgojitelje. Ostalemu učiteljstvu v bovškem okraju bi bilo resno svetovati, naj opustijo huj-skajočo politiko in vse stranske posle, naj se posvetijo svojemu častnemu poklicu ter naj delajo z ljudstvom, in ne proti ljudstvu, na pravi katoliški podlagi. Gospod Dominko v Čez-Soči je zelo priden občinski tajnik, oziroma „župan“, zelo marljiv liberalni agitator, pa kakor govorijo „zlobni“ jeziki, — njegov napredek v šoli ni preveč sijajen.

„Občinski dom“ v Bovcu bo kmalu dodelan. Ponosno gledajo Bovčani to krasno palačo, le to je slabo, da bodo morali tudi v žep globoko pogledati. Kdaj in kako se bo izvršila slovesna otvoritev ni še znano.

„Nujno je potrebno, da se kmalu temeljito popravi kapela sv. Trojice, ki se nahaja ob cesti poleg „Občinskega doma“.

Glas iz ljudstva.

Iz Gor. Branice. — Iz našega kraja menda malokdaj kaj zveste, gospod urednik! Niti o letošnjih državnoborskih volitvah se ni čulo dosti glasov iz Gorenje Branice. Jezil se je sicer nekdo nad črnimi klerikalci v „Soči“, pa njegova jeza menda ni dosti pomogla do izvolitve g. Štreklja za drž. poslanca. Imamo pa neko jajce pri nas, ki se je pred par leti srečno izvalilo in je imenujemo „Bralno društvo“. Nihče nam torej ne more oponašati, da smo za nič, kajti ustanoviti „Bralno društvo“ to je Krasu višek narodnega dela in omika prihaja kar sama v glave udov slavnega društva. Naše društvo tako uspešno deluje v sladkih sanjah, da ima redna mesečna predavanja vže od začetka svoje ustanovitve. Vse to pa se zgodi tako na tihem, da noben ud, še manj pa kak časnik zve za to blagonosno delovanje. Izmed veselje pa, ki jih je priredilo društvo v narodne namene, se pa gotovo še ktere spominjate. Sploh Vas g. urednik povabim, da si nekoliko ogledate naše društvene prostore, v katerih dobiti časopise celega sveta, uzorno urejeno knjižnico polno starih folijantov in raznih leposlovnih listov iz modernega slovstva.

Veselični odbor društva pa že zopet pridno deluje za prireditve lepe vrtno veselice na dan sv. Nikolaja. Sicer pravi, da mu manjka denarja, vendar pa tega ne morem razumeti, ker vsi redni člani redno — ne plačujejo. Pa do tistokrat se bo dalo že kaj čednega napraviti, zlasti se bo pa dobilo kaj denarja, ko naši ljudje češplje poprodajo. In tako naše društvo napreduje in procvita, poleti spi šest mesecev vsled vročine in utrujenosti, pozimi pa se „zavija“ v cunje vsled lenobe in mraza. Vivant sequentes! in narod se probuni.

Tako napreduje „Bralno društvo“, naše polje in vinogradi pa nazadujejo vsled suše. Sadja nič, poljskih pridelkov bo zelo malo. Ljudje pravijo, da bo treba pri takih razmerah iti beračit. Za sv. mašo beračimo že nekaj mesecev po drugih župnijah, a v kratkem menda dobimo duhovnika in novega učitelja. Obeh zelo potrebujemo.

X.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Našemu upravnistvu je došlo: Matvejevič daruje 20 K po povodu važnega dogodka. Makuc Paula 2 K; O priliki srebrne poroke darovala srebernoporočenca 3 K; Savnig in Dekleva 10 K; Ana Sutner 5 K.

Za Gregorčičev spomenik.

Janez Zupančič, župnik v Sv. Mi-helu pri Žužempergu 1 K; Peter Gorjup, kaplan v Brežicah 2 K.

Novice.

Gospodom naročnikom! — Prosimo one gospode, ki niso še poravnali zaostale naročnine, naj to prej ko prej store. Upraviništvo.

Za pogorelce na Ponikvah! — Kakor smo poročali, je silna nesreča zadela vas Ponikve na Tolminskem. Prebivalstvo je brez streh, brez živeža, obleke! Dobra srca naj tu pridejo re-vežem na pomoč! Vsak najmanjši dar se sprejme! Darovi naj se pošiljajo na naše upraviništvo, ali pa na gospoda poslanca Lapanja v Kobaridu.

Na pomoč ubogim pogorelcem!

Kmečka zveza za tolminski okraj potrjena. — C. kr. namestništvo je vzelo na znanje pravila novega društva: „Kmečka zveza“ v sv. Luciji (pol. okraj Tolmin.)

— Kmečka zveza v Kanalu od vlade potrjena! — C. kr. namestništvo je potrdilo pravila „Kmečke zveze“ za kanalski okraj! V kratkem bo ustanovni občni zbor!

„Samostanski škandali“ so korenito blamirali vse liberalce, ki so jih izkušali vporabiti proti cerkvi. Zmerni liberalni listi pišejo sedaj, da je bilo preveč vpitja. Mi pa vemo, da to pišejo zato, da bi se izvlekli iz blamaže. Dokazano je, kakor smo že v zadnjem in današnjem članku pojasnili, da so ves škandal vprizorili le liberalci in socialisti. Fumagalli je bila njihova varovanka. Sedaj, ko so razkrinkani se umikajo, češ, saj ni bilo nič hučega. Tu je seveda govora o liberalnih listih, ki še kaj dajo na čast in poštenost, čeravno ne mnogo. Da med te ne moremo prištevati „So-če“ je umljivo. Oa bo še venomer naprej zabavljala zoper „farje“ in kloštre. Kakor rečeno, resnejši liberalni listi se v tej zadevi že umikajo. „Pester Lloyd“, ki je sicer odločno proti katoliški list, piše: „Italija nima dovolj afere Nasi, ki še ni zaspala. Italija hoče za vsako ceno imeti svoje protiklerikalno gibanje, ki se je žalibog ponesrečilo v surov in vse obsodbe vreden pogon nadhrovnikov, kar ni dostojno liberalne in izobražene države. Kar se že nekaj dni vrši v srednji in gorenji Italiji, je naravnost sramotno in poštenu liberalci bi morali to odločno obsoditi. — Skušali so požgati in ople-niti samostane, cerkve, napadati duhov-nike, in v samem Rimu se obnašati kot divjaki. Tu in tam so se čuli klici „Ev-viva Bresci!“ (Bresci je morilec kralja Humberta.) Tak protiklerikalizem, kakor ga počenjajo v Italiji sedaj, bi ne bil našel ljubezni niti pri Giordanu Brunu!“ — Tako piše list, ki je sicer sam sov-ražen cerkvi, a še ni tako globoko pa-del ko naši liberalni listi. In liberalna „Frankfurter Zeitung“ piše: „Poštenu nasprotniki klerikalnih nazorov morajo, ako stvar le nekoliko treznejše premislijo, priznati, da divjaški izgredi, ki so se do-gajali proti duhovnikom in cerkvam, niso opravičeni po odkritih „škandalih“, am-pak moramo jih ostro obsoditi. Dostojni liberalci se odločno zahvaljujemo za za-vezništvo dvomljivih elementov z ulic, katerim bodisi resnični, bodisi izmišljeni žalostni dogodki niso drugo ko zaželjena prilika, da pokažejo svoje divjaštvo nad slabotnimi osebami. Preiskave zadnjih dni so dokazale, da so si večino škan-dalov izmislili pokvarjeni otroci sami...“ — Konstatiramo, da se dostojnejši libe-ralni listi odpovedujejo bistvu z onimi, ki so povzročili izgrede; „Soči“ in „Pri-morcu“ so ostali edini zavezniki pokvar-jeni, perverzni otroci. Seveda, „Soči“ in „Primorcu“ je dobrodošel vsak zločinec, le da žre „farje“.

Slovenski liberalcec Štrekelj in Hrvat dr. Tresič sedita v državnem zboru skupaj v enem klubu. „Dr. Tresič zastopa v svojem članku (Drang nach Osten v listu „L'Italia all' Estero“) di-rektno mnenje, kakor da je slovensko vprašanje že rešeno v smislu, da Slo-venci ne morejo obdržati niti pri Ger-

maniji, niti Italiji, in da samo še pre-ostaja vprašanje, kako naj se podeli ta neznatni slovenski narodič, ki na videz nima nikake življenske moči.“ — Tako čitamo doslovno o dr. Tresiču v knji-žici „Jugoslovanska ideja in Slovenci“, ki jo je izdal dr. Tuma, bivši voditelj goriških liberalcev. In z možem, ki tako sodi o Slovencih, sedi skupaj v državnem zboru klavrní zastopnik goriškega libe-ralizma. Seveda Štrekelj malo ve in zato tudi ne pojmuje tega, kaj pomeni za Slovence gorenji citat. Od Štreklja tega tudi ne pričakujemo. A žalostno je, da ima ta ponosni, kršni narodni Kras ta-kega poslanca, ki sedi skupaj kot pri-jatelj z možem, ki tako zaničuje Slo-venski narod.

Nič ni po volji našim liberalcem. — Zadnji čas so se spravili na božja pota. V „Soči“ in „Primorcu“ se pridušajo in zaklinjajo, da so božja pota ljudstvu v škodo v gmotnem in duševnem oziru. — To bi padli po nas, ko bi iz-rekli kako grajalno besedo proti raznim liberalnim izletom, pri katerih na pov-povratku najbolj nedolžni udeleženci kli-čejo na pomoč svetnika z gotovim ime-nom, in se uganjajo tudi druge stvari. Tu je treba molčati! Saj pri takih stvareh so najrajši liberalci sami. Brezverski hi-navci! Ali nima recimo romanje na Sv. Višarje za naše ljudstvo saj toliko po-mena ko vaši izleti na Blegaš v družbi raznih „fajlic“? Ali bi vi zabavljali zo-per izlet na Sv. Višarje in drugam, če bi ta izlet ne imel tudi verskega name-na? Kar po katoliškem diši, liberalcem smrdi!

Volitve v cestni odbor kobaršički. — V četrtek so se vršile volitve v cestni odbor kobaršičkega okraja. Agita-cija kobaršičkih magnatov je bila čez-merna. Vsakdo ve, da so Drežničarji pristaši naše stranke; a vseeno so jih Kobaridci obkolili in prisilili, da so jih peljali na volišče. Najbolj hud agita-tor je bil Pocoljan, ki je pretel, če ne bodo volili ž njimi, da jim ne da sirka. Volilcev podžupanov se je vdeležilo 48, naša stranka je imela 21 glasov, libe-ralna pa 27. Ako bi bili 4 Drežničarji z nami, bi bili zmagali. Drežniški pod-župani niso sami svoji, žalostno!

Zoper učiteljice. — Zadnjič smo opozorili stariše, naj ne silijo svojih otrok v šolo če niso posebno nadarjeni. Posebno smo opozarjali glede deklic, naj jih ne pošiljajo v pripravnice, ker učiteljice preostaja že sedaj. Lahko se zgodi, da hči po končanem študiju sploh ne dobi službe. To se prav lahko zgodi, ker merodajni činitelji sami de-lujejo proti učiljicam! Navedimo le en vzgled! C. k. dežel. šolski svet je ustanovil na Nabrežino eno novo mesto za učiteljico. Marsikatera učiteljica in marsikatera kandidatinja si je morda želela dobiti to službo, toda zastoj. In zakaj? Čujte! Zato, ker sl. c. kr. okr. šolski svet v Sežani do sedaj ni še raz-pisal in je menda tudi ne misli razpi-sati. Ni nam znano, iz katerega vzroka okr. šol. svet tega ni storil, vendar slu-timo, da se mora nekaj goditi za kuli-sami. Naj si bo kar hoče to postopanje ni postavno in ni pravično, da se hoče odvzeti učiteljicam kruh izpred ust. Zato se bomo za to zadevo še zanimali!

Izzivanje in motenje nočnega miru. — Iz Devina smo dobili pritožbo, kako surovo se obnašajo tam nekateri laški letoviščarji. Kalijo nočni mir, izzi-vajo z garibaldinskimi popevkami doma-čine ter v poznih urah razsajajo po ob-čini in tako nadlegujejo trudne ljudi. Ne pomislijo, da so v Devinu le gostje, kjer bi se mogli vzgledno obnašati ter delati čast svoji 2000-letni kulturi. Ti drzneži se pa kar meni nič tebi nič lotijo peti po noči po občini lahonske pesmi a la „Vivva Dante gran maestro“, „Marameo“ itd. Ali ni to skrajna predrznost in per-fidnost lahonskih preobestnežev? Kakor se sliši, načeljuje tej ponočni surovosti baje neki Krapitsch, kateri prav za prav, kakor se zdi, sam ne ve, kaj je. Enkrat pravi da je „dottore“ Krapič, drugokrat

da je urednik nekega nemškega časopisa. Navsezadnje naj bo kar hoče, častí go-tovo ne dela Prusom s svojim nelepim obnašanjem. — V tej ponočni krockarski Slovence izzivajoči družbi se nahaja tudi družina manufakturnega trgovca Schlei-nerja iz Gorice, ki ima svojo „botege“ v Raštelju in ki vsaki dan kriči na vratih trgovine „Pejtega notar, ga damo dobar kup“. Nekdo izmed teh se je osmelil iz-ustiti psovko „Porchi di sciavi“. Fej bodi tem laškim zmerjalcem! Z denarjem slo-venskega ljudstva se kopajo v Devinu in žalijo na nečuvn način iste! Mi nismo nikaki ščavi, sužnji, nasprotno pogledjte svoje lačne brate. Te ščave naj poprej rešijo iz telesne sužnosti, potem naj šele stopijo na naš prag. — Trgovca Schlei-nerja pa še posebno priporočamo našim okoličanom. Ali ni dovolj Schleinerju, da se nekdam trgovsko cvetoči Raštelj vidno suši in da se mu vedno očitneje vidi trgovska smrt? In ravno Raštelj je zadela ta usoda, kjer je pravcato gnezdo lahonskih trgovcev! Res, kakor nalašč ka-zen za laške trgovce v Raštelu, ki so se vedno odlikovali v sovraštvu do Sloven-cev. Že zdaj krvavo okušajo, kaj so „porchi di sciavi“, pa bodo še bolj. Še električni tramvaj, pa je Raštelj izoliran. — Trgovcu Schleinerju pa priporočamo, naj zapodi iz svoje trgovine „sciave“ in naj vendar neha enkrat vpiti na vratih svoje „botege“ „pejtega notar“. — Žu-panstvu devinskemu priporočamo, naj stori potrebne korake, da bodo domačini nemoteno ponoči počivali.

Družba sv. Cirila in Metoda je imela svoje XXII. skupščino na Boh. Bi-strici dne 6. t. m. Na skupščini so libe-ralci pokazali, da jim je prva in glavna stvar strankarstvo, narodno delo jim je fraza. Privrelo je vse polno liberalcev, največ študentov, ki so vsilili liberalen odbor. Izvoljen je ravnatelj Seneko-vič za prvomestnika. Tomo Zupan je izvoljen za častnega člana. Proti liberali-nemu nastopu je posl. Grafenauer pro-testiral v imenu obmejnih Slovencev in kranjskih naših somišljenikov. Liberalci ga zato smeše. To je ljubezen liberalcev do Korošcev. So se saj razkrinkali. Agi-tacije se je med lib. študenti udeleževal tudi župan Hribar.

Nekaterim uslužbencem c. kr. državne železnice se je na postaji Podbrdo zljubilo v torek zvečer, ko se je Hribar peljal iz Bohinjske Bistrice mimo Podbrda proti Trstu, kričati skozi okno postaje: Živijo Hribar! Zdi se nam, da to za Hribarja ni nobena čast, če mu par nadutih prenapetežev iz hrupavih grl zakriči Živijo; pa tudi državni železnici to ne služi v ugled, ako njeni uslužbenci skozi na postaje tako kriče, da se potniki spogledujejo, če morda ti ljudje niso znoreli.

— Umrla je v Radečah pri Zida-nem mostu tamkajšnja učiteljica Mara Pšeničnik rojena Praprotnik vsled zastrupljenja krvi.

— Legar se je pojavil, kakor smo poročali, v Šampasu, Vrtojbi in Renčah. Na Kranjskem se pa ta bolezen vedno bolj širi. Imajo jo že na Jesenicah, v Medvodah in v Ljubljani, kjer je umrlo že več vojakov ter v Zatičini na Dolenj-skem.

— Žrtve legarja v goriški okolici. Umrli je dne 9. t. m. Jožef Remec iz Vitovlj Nalezal se je boleznijo kot zidar v Postojni. Bolni so na tej bolezni še dva mladeniča in dva moža, ki so zidali v Postojni. Bati se je, da se bo-lezen razširi, zatorej bi bilo prav, da bi poklicane oblasti odredile varnostne na-prave. —

Umrli je 9. t. m. tudi na tifusu Emil Cingerle iz Vitovlj.

— Varujte se legarja! — Ker je velika nevarnost, da se razširi legar tudi pri nas, prosimo slavno občinstvo, naj se v svojem lastnem interesu strogo ravna po sledečih navodilih.

1. Legar je skrajno nalezljiva bo-lezen. Dobi se jo po okuženih jedilih in po okuženi vodi.

2. V krajih, kjer se je pojavil legar, smatrati je za okuženo vsako vodo, če ni sigurno čista studenčnica, izvirajoča nad višino bivališč dotičnega kraja. Kjer je vodovod, velja zanj tudi pravilo, da mora prihajati iz zbirališča vode, ki stoji

višje, kakor človeška bivališča in kakor vse druge vode dotičnega kraja.

3. S sumljivo vodo se ne sme umivati posode, če pa ni druge na razpolago, mora se voda poprej skuhati, ker s tem izgubi okuženost.

4. V sumljivi vodi se ne sme kopati, ne sme umivati z njo, če ni poprej prekuhana.

5. Surove jedi, kakor sadje, salata itd., ki so prišle posredno ali neposredno v dotiko s sumljivo vodo ali celo z gnojico, so smatrati za okuzene.

6. Občine in druge poklicane oblasti morajo skrbeti v krajih, kjer nimajo zanesljivo neokužene vode, za izdatno in redno dovažanje pitne vode.

7. Kjer v bližini ni zanesljivo neškodljive vode, mora se voda za vso domačo porabo prekuhati.

8. Pri obolelih za legarjem so posebno nevarni odpadki, in smatrati je za okuzene vse one predmete, ki so prišli posredno ali neposredno z odpadki v dotiko, kakor n. pr. perilo, obleka, posode, postelje, stranišča.

9. Osebe, ki pridejo ali z bolnikom ali pa s takimi okuženimi predmeti bolnikov v dotiko, naj vedno takoj in natančno osnažijo roke v razkuževalnih tekočinah (lisol i. dr.).

10. Vsak slučaj sumljive bolezni javiti je takoj oblasti in bolnika takoj izolirati.

11. Paziti je treba tu posebno na one slučaje lahke oboletosti, ko bolniki ne ležejo in za silo še lahko opravljajo svoje posle. Tudi po takih bolnikih se legar istotako širi.

12. Da se izve, kje da je bolnik nalezel legar, treba je poizvedeti, kje da se je mudil dotičnik približno pred dvema tednoma, ker se legar javi šele po tolikem času po trenutku okuženja.

— Volitve županstva v Ročinju. — Dne 7. t. m. je bila volitev novega županstva. Za župana je bil izvoljen g. Andrej Tomežič z vsemi glasovi stranke prejšnjega župana, ki je volila pri državnozborskih volitvah „Sloginega“ kandidata. Za podžupane so bili izvoljeni tudi možje te stranke: Gg. Jožef Dugar, Andrej Gerbec, Ivan Dugar, Ivan Fortadat. Nasprotna stranka je vsled tega izida zelo poparjena; g. Alojz Parše, nje prvak, je bil takšen, kakor obrita kokoš.

— Suša. — „Edinost“ piše: „V goriški okolici vlada letos grozna nenavadna suša. Ves „činkvanti“ je končan in kmetje sadijo zelje na njegovo mesto ali pa ajdo, kar pa tudi pogine, ako ne pride dež. Vsi vodnjaki so posušeni, na čemer pa so krivi tudi kmetje sami, ker rabijo vodo iz vodnjakov za hišo in za vso živino, mesto da bi šli po vodo na Vipavo ali pa v Sočo. V senci je 34° C vročine.“

Tako „Edinost“. Mi pa pravimo, da ni še prav tako hudo in da ni ves „činkvanti“ končan in pa tudi da niso vsi vodnjaki posušeni. Nasprotno bo jako obilo „činkvanti“, ako pride dež v par dneh.

— V komisijo za odmero občne pridobnine so 8. t. m. volivni možje iz okrajev Ajdovščina, Kanal in Gorica dežela volili za uda g. Ivana Budin iz Dornberga in za namestnika g. Alojzija Kosovel iz V. Žabelj.

— Nesreča pri kopanju. — Včeraj popoldne so se kopali otroci v Soči na podgorski strani in sicer tik Sočinega jezca. Med otroci sta bila tudi brat in sestra Sošoa iz Podgore. Sestra je zašla malo pregloboko in bati se je bilo, da bi ne utonila. Nje bratec, star 13 let to videč, je koj skočil za sestrico v vodo, da bi jo rešil. A nesreča! Mesto da bi sestrico rešil, je Soča njega na dno potegnila, kjer je utonil. To nesrečo je videl sedmošolec Ribi, ki se je koj vrgel v Sočo ter potegnil iz nje sestrico in brata. Sestrica je bila rešena, bratec pa mrtev. Začeli so ga tresti, a vse zastonj. Zbralo se je na Sočinem bregu in na licu mesta več ljudij, kakor tudi komisija, ki je morala le smrt konstatirati.

— Utonil je v Kanalu, kakor se govori, nek vojak. Skočil je s še precej visokega mesta v Sočo z namenom, da se bo kopal. A revež je zadel z glavo ob skalo in ostal na dnu Soče. — Govori se, da je v Kanalu utonil tudi nek otrok.

— Utonil je v torek v Trziču neki Jožef Furlan iz Srelega na Krasu. Prišel je s svojim bratom iskat dela k ondodnim javnim delom. Dobil ga je res; a v torek se je šel kopat v morje, ki ga je pa požrlo.

— Pod voz je prišel danes popoldne v ulici Ascoli majhen deček ter se precej poškodoval. Ker je sedaj Gosposka ulica zaprta, se v ozki ulici Ascoli utegne zgoditi še več nesreč. Zato pozor!

— V Sesljanu bodo morali najbrže pretrgati delo v kamnolomih radi neznosne vročine. Proti polovici t. m. bodo zažgali 22 m dolgo mino, v katero postavijo do 15.000 kg smodnika.

Vsakemu človeku se zdi čudno, zlasti tujcem, katerih je ob morju sedaj vse polno, da se dela v kamnolomih sesljskih tudi ob nedeljah in praznikih. Da, celo na praznik sv. R. Telesa ni bilo miru, ampak delalo se je kot druge delavnike. To je ljudstvu v veliko pohujšanje, ker vidi ljudstvo v tem tepanju in zaničevanju cerkve od strani države.

Vprašamo javno c. kr. državno oblast: Ali hoče enkrat narediti konec temu pohujševanju?

— Iz Solkana. — Nad vse slovesno se je izvršilo ponovljanje prve sv. maše veleč. gospoda dr. Josipa Srebrničja v njegovi rojstni vasi — naši občini. Da proslavi slavljenca došlo je petnajst duhovnov rojakov in znancev. Solkan je bil v zastavah, vdeležba pri službi božji ogromna. Krasen cerkveni govor je imel veleč. g. župnik solkanski. Velečastitemu gospodu doktorju želimo, da ga Bog ohrani mnoga, mnoga leta čvrstega delavca v svojem vinogradu.

— Zahvala. — Podpisani odbor izreka najpriskrnejše zahvalo blag. gospodu Ivanu Makucu, c. kr. prof. v pokoji, da je blagovolil prepustiti društvu brezplačno v to potrebne prostore se zahvaljuje najsrčneje še velerodnemu gospodu Ivanu Krstniku Adalbertu vitezu Grimmerju, c. k. polkovniku v pokoji, za velikodušni dar 1 mize in 6 stolov, namenovanemu hotečemu ostati dobrotniku za prekrasno sliko sv. Očeta Pija X. z okvirjem, vsem častitim gostom omizja o priliki nedeljske slavnosti za podporno zbirko 15 K, kakor tudi vsem drugim blagim srcem, ki so na kakoršenkoli način podpirala ustanovitev tega prepotrebne društva. Plačnik Vam bodi Bog!

Za odbor kat. slov. izobraževalnega društva v Solkanu:
Novak, Bitežnik,
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

— Klanje Evropejcev se je začelo v Maroku. 8 Evropejcev je bilo umorjenih.

Francoske in španske čete so zasledile mesto Casablanca, ki so jo po hudem boju vzele. Mrtvih je polno Marokancev. Pred mestom na morju stoje tuje bojne ladije. Evropejci so sedaj na varnem.

Društva.

dr Društvo „Zvezda“ v Sovodnjah priredi 25. avg. na travniku gostilne tik rubijskega mosta veselico v večjem obsegu. Program bodo izvajali razni pevski zbori iz goriške okolice. Program, ki bo prav zanimiv, objavimo pravočasno. Že sedaj se opozarja slavno občinstvo na to veselico.

dr. Veliko dijaško veselico priredijo vipavski dijak dne 18. avgusta v Šmarjah pri Ajdovščini na prostoru g. Štubeljna. Vspored: 1. V. č.: „Rožici“ podporni udarjajo podgorski tamburaši. 2. I. pl. Zajc: „Crnogorac Crnogorki“, poje dijaški zbor; 3. H. Volarič: „Biseri“ tenor-solo poje g. J. Rijavec s spremljevanjem klavirja; 4. Sattner: „Na planine“ poje mešan zbor društv „Škol“; 5. F. S. Vilhar: „Mornar“ bariton-solo poje g. Iv. Bevk s spremljevanjem klavirja. 6. F. S. Vilhar: Bojna pjesma, poje dijaški zbor. 7. Igra: Bucek v strahu; 8. Ples. Začetek ob 3½ uri popoldne. Na veselici prostoru bodo postavljeni muzej, menažerije, bazar, pošta, pariljoni itd. Vstopnina: 50 vin. sedeži I. vrste 30 vin. II. vrste 20 vin. Vstopnina k plesu: 6 komadov 1 K. Med odmori in pri plesu svira orkester. Ker je čisti dobiček namenjen za Gregorčičev spomenik zato najuludneje vabi k obilni udeležbi.

Dijaški veselčni odsek.

dr Zahvala. — Dne 7. m. m. slavimo je podpisano društvo 40-letnico svojega obstanka ter pri tej priložnosti tudi razvilo svojo zastavo. Da se je slovesnost tako veličastno izvršila, hvala gre vsem bratskim društvom in ogromni udeležbi dobrodošlih gostov domačih in iz drugih pokrajin. Da je pa ono dobilo krasno zastavo, zasluga je tukajšnjih gospa, namreč gospe Kalinove, c. kr. poštarice, pa gospe Kristine Doljak, učiteljice in Antonije Marušić, ki se k temu dale svoj „impuls“, požrtovalno nabirale prispevke po občini in pri zunaj bivajočih prijateljih društv, pa se ne bala niti poti v Gorico in Ljubljano za nabavo dične zastave. Zato priskrbenja zahvala bodi vsem bratskim društvom s Tolminskega, Kanala, Gorice, Pevme, Podgore, Št. Andreža, Sovodnj, Vrtojbe, Prvčine,

Devina, Trsta in domačemu društvu Solkol, ki so se ali korporativno, ali po odposlancih udeležila slavnosti ozir. z njihovim nastopom jo povzdignila! Najtoplejša zahvala gg. nabiralateljicam in vsem darovateljcem prispevkom za društveno zastavo. Iskrena zahvala gospe dr. Frankovi, kumici, za krasen trakt! Hvala g. Josipu Srebrničju, učitelju v pokoji in tukajšnjim pevcem za njihov trud pri petju. Hvala g. Antonu Mozetiču, da je prepustil ter preredit primeren prostor za tako redko slavnost. Hvala slednjič vsem gospodom, gospe, gospicam, županstvu, starešinstvu ter vsem občinarjem sploh, kateri so bodisi na en ali drugi način pripomogli, da je naša slavnost tako krasno se izvršila v splošno zadovoljnost domačinov in dobrodošlih gostov! Bog plati!

Da se ta zahvala ni popredizvršila javnim potom, prosimo „pardon“!

V Solkanu, 7. avgusta 1907.

Odbor „Slov. Čitalnice“.

dr Vabilo na V. redni občni zbor „Hranilnice in posojilnice v Štjaku“, reg. zad. z neomejeno zavezo, ki se vrši dne 18. avgusta 1907 ob 2. uri pop. v posojilničnem uradu. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva za l. 1906; 2. Prečitanje in potrjenje računskega zaključka za V. upravno leto 1906; 3. Revizijsko poročilo; 4. Volitev načelstva in nadzorstva; 5. Slučajnosti.

Odbor.

Gospodarske vesti.

g Zelene krmne rastline. — Deželni odbor priporoča: Vsled pomanjkanja krmne, katero je povzročila tudi dolgo trajajoča suša, je priporočljivo, da se sejejo rastline, ki nam dajejo od septembra do novembra meseca zeleno krmno. Radi poznega letnega časa se svetuje da se seje od avgusta do septembra bela gorčica (sinapis alba) v svrhu, da se dobi zelena krmna predno nastopijo slane Bela gorčica se seje na široko, na dobro preorani in zrahljani zemlji, katera se potem z brano prevlači. Ta rastlina se hitro razvije in da 30—40 dni po setvi precejšen pridelek. Rabi se 5 do 6 kg semena za njivo zemlje. Gorčica daje zdravo in redilno klajo za govejo živino, se krmi zelena in senu prinešena. Gorčica se krmi predno cvete; da se pa dobi vedno svežo krmno do novembra, seje se ista avgusta in septembra meseca dva do trikrat v presledkih od 15 dni. Ni treba še poudarjati, da se mora zemljišče, ako se hoče dobiti zadostno pridelka, gnojiti s hlevskim gnojem, s superfosfatom (2 kvintala za njivo) in s kalijevo soljo (60—70 kg za njivo). Dobro bi bilo, ako se primeša semenu tudi ajdo ali proso. Priporočati je, da se prvo takoj seje, da se izkoristi vlaga od zadnjih dežev. — Druga krmna rastlina, katera se lahko seje v prvi polovici meseca avgusta, je krmna repa. Seje se na isti način, kakor navadna repa v dobro obdelani zemlji in se rabi za setev ene njive zemlje 1 kg semena, katera je zmešati s peskom. Repa zahteva samo enkratno pletev in nobenega drugega dela. Krmna repa daje dvojen pridelek, namreč liste, katere se lahko zeleno krmi jeseni, in korenine, katere se krmijo po zimi, enako kakor krmna pesa. Tudi za repo je zemljišče gnojiti. Da se pa dobi zgodaj spomladi dobra zelena krmna, sejeti je jeseni zimsko grašico in sicer 60 kg na njivo zemlje; dobro je, ako se ji primeša nekoliko rži ali ovsa. Zimska grašica daje mnogo izvrstno zeleno krmno. Za dobavo potrebne nega semena se je obrniti na deželni odbor. Ker je izredno pomanjkanje krmne in ker je neobhodno potrebno, da se ohrani živina, ki je za kmeta edini vir dohodkov, priporočamo, da se obrača vsa skrb živinoreji. Zlasti v letošnjem kritičnem letu je toplo priporočati uporabo slamoreznice, s katero se prihrani dobra tretjina sena. Kdor ne more rabiti slamoreznice, naj reže seno, koruznico in slamo z rončelico; čas, kateri se uporabi za to delo, se dobro poplača s tem, kar se na senu prihrani; tudi se more na ta način izkoristiti manj vredna krmna, katera gre drugače v izgubo. Priporočljivo je, da se za govejo živino krmna pari, kajti s tem se krmna zmeša in je vsled tega prebavnejša in redilnejša. Taka krmna se napravi na ta način, da se jo mehča v kadeh s pokrovi. Manj vredna krmna se zreže in zmeša s koreninami, s peso, krompirjem ali z nekoliko otrobi in s pogačami. Na to mešanico se polije nekoliko vroče slane vode. Vse to se pomeša z vilami, kad se pokrije. Po 24 urah se lahko krmi. Konečno naj se ne zabi na uporabljenja oljnatih pogač, od katerih so „sezemove“ najboljše. V vodi zmeščane sezamove pogače se pokladajo dva ali

večkrat na dan. Začeti je z majhnimi množinami (porcijami), dokler ne dosežejo iste 1-5 kg za delavne vole; 1-8 kg za pitalne vole; 1-8 kg za mlečne krave; 0-6 kg za teleta; 0-9 kg za prešiče. Priporočajo se, da se poklada krma 3 krat na dan. Krma, katera se poškrpi z nekoliko slane vode, naj se pripravi zvečer in zjutraj na se krmi: 1. s slabejšim senom; 2. srednje dobrim senom; 3. z dobrim senom. Ko povzije živina omenjeno krmno, naj se takoj napaja.

Književnost - umetnost.

* „Slovenski posojilničar“ se zove drugi popravljeni in pomnoženi natis „Navoda o snovanju in poslovanju slovenskih posojilnic“, ki ga je spisal in založil Ivan Lapajne v Krškem. Praktično navodilo prinaša na 230 straneh v navadni osmerki sliko in živitopis g. M. Vošnjaka, katere mu je pisatelj posvetil knjigo o priliki njegove 70 letnice. Stane 3 K trdo in lično vezana; 2 K 40 vin. mehko vezana in 2 K broširana. Dobiiva se pri pisatelju v Krškem.

Objava.

Mi smo, brez da bi bili pooblašteni, razposlali okrožnice in cenike, po katerih smo se mi kot imejitelji zaloge trdke meh. bombaževne predilnice: Ritter, Rittmeyer & drug, v Gorici, izdali.

Obžalujemo, da je dala povod nesporazumljenju, in vzamemo vse, kar se tiče tega, nazaj, in se zahvaljujemo zgoraj omenjeni tvrdki za, pri tej priliki, izkazano naklonjenost.

Hedžet & Koritnik
GORICA.

Štev. 2333

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba
zastavil II. četrtleta, t. j. mesecev
aprila, maja, junija 1906

začne v

pondeljek, 9 septembra 1907,
ter se bo nadaljevala naslednje delavnike in sicer četrtke in pondeljke, od 9. ure zjutraj do 1. popoldne.

Od ravnateljstva zastavljalnice.
V Gorici, 7. avgusta 1907.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „šolskega doma“.

Anton Kuštrin,

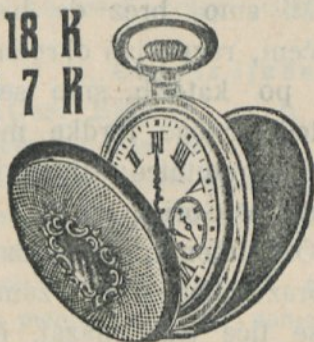
trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljave prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Čujte!

Prej 18 K
sedaj 7 K

Krasa remontoir-Gloria srebrna ura s 3 močnimi pokrovi, bogato okrašena, dobro idoča, 3 leta garancija, pošilja proti povzetju za samo 7 kron.

Henrik Weiss — Dunaj XIV. 3.

Seehshauserstr. 5./G.

Čujte!

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1

v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

V najem se bodo oddali

v Gorici v ulici Corso Verdi števil. 22 v najlepšem kraju mesta razni prostori za trgovino s skladišči vred. Jeden teh prostorov bi bil pripraven zlasti tudi za lepo kavarno. Reflektanti na te prostore se vabijo, da se s svojimi ponudbami obrnejo na načelstvo podpisane „Centralne posojilnice“, ki je lastnica dotičnega poslojpa.

V Gorici, dne 2. avgusta 1907.

Načelstvo „Centralne posojilnice“ v Gorici.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar Gorici ulica Morelli 12

odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem č. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Kerševani & Čuk

GORICA — Stolni trg 9 (piazza Duomo) — GORICA

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov za umetno vezenje (rekamiranje), katere prodajava tudi na mesečne obroke. — **Zaloga dvokoles.** — **Mehanična delavnica** konec Rašela št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave
jamčiva od 5 do 10 let.

Št. 557.

Objava.

Varuštvo podpisanega zavoda je sklenilo, z ozirom na tačasne težavne razmere denarnega trga, znižati vnovič merilo za eskompt zastavnih pisem od 97 1/2% na 95%.

V Gorici, 8. avgusta 1907.

Ravnateljstvo deželnega hip. zavoda.

Hôtel

pri zlatem jelenu

v Gorici.

Ugodna lega sredi trgovskega dela mesta. Nad 40 na novo opremljenih sob. — Velik jedilni salon, stekleni salon, obširen vrt, veranda, klubove sobe, keglisce. — Izborna kuhinja. — Plzensko in Puntigamsko pivo. — Raznovrstna namizna vina in v butelkah. — Za prečastito duhovščino soba separata zmiraj na razpolago.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča
udani

A. Dekleva.

Ustanovljena tvrdka leta 1866.

I. DRUFOVKA — GORICA.

Glavna zaloga Gosposka ulica št. 3, filialka Raštelj št. 3. Strojarna v Črnicah. Trgovina s kopicem Gosposka ulica št. 1.

Zaloga usnja, podplatov ter vseh potrebščin za čevljarje.

Usnje za sedlarje, knjigoveze itd. Glavna zaloga ličila v korist Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Odlikovana tvornica nadplatov. Delavnica jermenov za stroje, bičev, itd.